

afgifter, saa denne Beregning kan umulig være for høj. Gebyrer regner jeg til 12 Mill. Kr. hvad de giver. Udenfor § 5, som er den store Skatteparagraf, er der saa paa andre Paragraffer en Indtægt af 40 Mill. Kr., paa indeværende Aars Finanslov. I alt bliver dette 450 Mill. Kr. for næste Finansaar. Vil det holde? Ja, hvis Indenrigsministeriet ikke bruger 200 Mill. Kr., men sættes ned til 100 Millioner i næste Finansaar. Jeg maa dog mene, at i alt Fald i 1920—21 maa de overordentlige Dyrtidsforanstaltninger være ophørte. Det er ganske interessant at se, at i 1913—14 var Indenrigsministeriets Budget 14,7 Mill. Kr., i 1914—15 17,3, i 1915—16 22,9, i 1916—17 33,7, i 1917—18 124,3. Det er det Tal, der er galt, og som har narret, idet der paa dette Finansaar skulde have været lagt en stor Del af den Udgift, som kom paa det forrige Finansaar, men saaledes blev nu Statsregnskabet gjort op. Det vil sige, at Indenrigsministeriet, hvis jeg regner med 125 Mill. Kr. for Aaret 1917—18, 315 Mill. Kr. for forrige Finansaar og 200 Mill. Kr. i Aar, har i 3 Aar haft en Udgift af 640 Mill. Kr. Enhver vil vist indse, at det er nødvendigt at holde igen.

Jeg tør maaske i denne Sammenhæng nævne, at Militærudgifterne i Krigsperioden har været følgende: i 1914—15 70,6 Mill. Kr., i 1915—16 89, i 1916—17 110,8, i 1917—18 116,5 og i 1918—19 121, til sammen 507,9 Mill. Kr. eller ca. 508 Mill. Kr. i alle 5 Aar, og herved maa dog tages i Betragtning, at de to militære Ministerier forinden Krigen brugte omtrent 30 Mill. Kr. aarlig, saa der maa drages 150 Mill. Kr. fra. Den virkelige overordentlige Udgift uden Hensyn til Prisstigningen har altsaa for de militære Ministerier været 358 Mill. Kr. i de 5 Aar. Man vil se, at hvis disse havde kunnet været sparede, hvis ikke alle Partier havde været enige om, at baade udenrigske og indenrigske Forhold krævede, at Sikringsstyrken blev holdt inde og Militærudgifterne holdt oppe paa denne Maade, havde Statens Gæld ikke behøvet at forøges, saaledes som det er sket.

Hermed skal jeg anbefale Forslag til Lov om Statens Tjenestemænd og alle de øvrige Lovforslag til den høje Rigsdag. Enhver vil indse, at til saa store Udgifter kræves der forøgede Indtægter, og at Lovforslagene maa ses i Sammenhæng. Man kan ikke vedtage Lønningsforslagene uden at bevilge forøgede Indtægter. Naturlig-

vis vil jeg som Finansminister kunne modtage Ændringer i de fremsatte Skattelovforslag, men ikke Ændringer, som forringer det finansielle Udbytte. Om det vil være muligt ad anden Vej at skaffe Indtægter af samme Omfang, betvivler jeg, men hvis man kan anvise mig saadanne, skal jeg naturligvis være villig til ikke alene at tage Forslag under den velvilligste Overvejelse, men ogsaa til at forsøge at gennemføre dem, hvis det er muligt.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Hassing Jørgensen*): Som omtalt af Finansministeren, er det Regeringens Opfattelse, at den forøgede Udgift til Lønninger, som bliver en Følge af det fremsatte Lønningsforslag, for Statsvirksomhedernes Vedkommende bør bæres af disse Virksomheders Driftskonto. Hvad det her drejer sig om, er jo vedvarende Udgifter, som kræver vedvarende Indtægter, og derfor mener vi ikke, det vil være forsvareligt at udskyde Tilvejebringelsen af Dækningen. For Telegraf- og Telefonvæsenets Vedkommende vil der ske en Forhøjelse ad administrativ Vej, medens for Postvæsenets Vedkommende Taksterne er fastsatte ved Lov og følgelig kun kan ændres ved Lov. Postvæsenet kan for Tiden ikke fuldt ud dække sine Udgifter med de nugældende Takster, naar man til Postvæsenets Udgift henregner de $6\frac{1}{2}$ Mill. Kr., som udbetales i Dyrtidstillæg til Tjenestemændene. Men blandt Postvæsenets Udgifter findes der ikke saa faa og smaa Beløb, som er af forbigaaende Natur. Naar dertil kommer, at Postvæsenets Virksomhed og dermed dets Indtægt er stadig stigende, vil der være god Grund til i en nær Fremtid at vente fuld Dækning og Overskud paa Postvæsenets Regnskab med de nugældende Takster. Ved den Lønningslov, som nu foreslaas, vil imidlertid Postvæsenets vedvarende Udgift stige med $9\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og der synes da ikke at være nogen anden Mulighed for Dækning af dette Beløb end en Forhøjelse af Posttaksterne.

Som Finansministeren omtalte, stiller Forholdet sig noget anderledes og mindre overskueligt for Statsbanernes Vedkommende. Vel er der ogsaa her overordentlig store Udgifter af vedvarende Karakter, og det nu fremsatte Lønningslovforslag vil forøge Statsbanernes vedvarende Udgift med over 13 Mill. Kr. Paa den anden Side er de nugældende Takster for Statsbanerne meget høje og vil utvivlsomt være i Stand til at dække alle saadanne